

Протокол

гр. София, 06.03.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 06.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **4830** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10:48 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛИТЕ:

Адв. А. Ю. М. – редовно призован за днешното съдебно заседание, явява се лично.

Адв. Н. Д. Д. – редовно призован за днешното съдебно заседание, явява се лично.

Адв. К. Д. Д. – редовно призован за днешното съдебно заседание, не се явява и не изпраща представител.

Адв. Ж. И. К. – редовно призована за днешното съдебно заседание, не се явява, представлява се от адв. Х., с пълномощно от днес.

Адв. Н. И. Л. – редовно призован за днешното съдебно заседание, явява се лично.

Адв. Г. Ц. Ш. – редовно призована за днешното съдебно заседание, явява се лично.

ОТВЕТНИКЪТ Софийски районен съд чрез съдебния администратор на СРС – редовно призован за днешното съдебно заседание, не изпраща представител.

СГП – редовно призована за днешното съдебно заседание, не се представлява.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалбата срещу Разпореждане № 8 от 24 април 2024 г. на съдебния администратор на Софийския районен съд, в частта в която е ограничен достъпа на адвокатите до дела в деловодството на съда, без налично пълномощно по делото, разгласено в деловодството на съда на 29.04.2024 г.

ДОКЛАДВА административната преписка, изпратена от ответника на 15.05.2024 г. с вх. № 18441.

ДОКЛАДВА постъпила по делото молба на 28.11.2024 г. от адв. Н. Д., с която моли да не се приема представеният Протокол № 29487 от 19.11.2024 г. по гражданско дело № 55440 от 2024 г. на Софийски районен съд.

ДОКЛАДВА постъпило по делото писмо на 04.12.2024 г., в което СРС уведомява, че искането по преюдициално запитване е образувано под № С-541/2024 г., като в момента е на етап становище от членки на СЕС и Комисия.

ДОКЛАДВА постъпило по делото на 04.02.2025 г. становище от ответника, с искане производството да бъде спряно на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК, поради образувано дело пред СЕС с № С-е541/2024 г. с приложени доказателства за образуването му и Определение № 10755 от 10.10.2024 г., издадено по адм. дело № 9211/2024 г. на ВАС, VI отделение

ДОКЛАДВА постъпила по делото молба на 05.02.2025 г. от адв. Г. Ш. , с която изразява становище по същество и представя списък на разноските по чл. 80 от ГПК.

СЪДЪТ указва на жалбоодателите ,че следва да изразят становище по искането за спиране от ответника поотделно

АДВ. Д.: Макар да съм изразил становище по искането за спиране в така докладваната от Вас молба считам, че следва да съобразите и още един момент, който искам да посоча, а именно по делото е представено определение на Върховния административен съд, Шесто отделение от 10.10.2024 г., с което се казва и съответно ВАС е взел становище, че не е е налице никаква колизия между разпоредбите на Закона за адвокатурата (ЗА) и Общия регламент за защита на личните данни. Това го казвам във връзка с мотивираността на съдебния администратор по мотивирането на искането за спиране, доколкото се твърди, че преюдициалното запитване има и преюдициален характер спрямо настоящото производство. Т. нещо няма и съответно предметът на настоящото производство е законосъобразността на Разпореждане № 8 на ответника, а не наличието на противоречия между определени разпоредби от правилника за администрацията на съдилищата, ЗА и правото на ЕС относно защитата на личните данни. В тази връзка считам искането за спиране за неоснователно. Не са налице предпоставките за спиране и моля за произнасяне в тази насока. Нямам други доказателствени искания към настоящия момент.

АДВ. Ш.: Искам да представя в днешното съдебно заседание писмени доказателства, с които искам да докажа по делото, че правата ни като адвокати са нарушени с въпросното разпореждане на съдебния администратор на СРС, което се обжалва. С това разпореждане съдиите от СРС се основават за да не дадат достъп на адвокатите, които не са пълномощници. Доказателствата са във връзка с това, че освен, че доказват, че се нарушават правата със съответните актове на съда, те желаят с други актове на СРС да обосноват спиране на настоящото производство, при положение че същото не е относимо към настоящия спор. Отнася се за съвсем различен спор. Колегата адв. Д. обясни за какво става въпрос. В случая няма образувано конституционно дело, за да има основание да се изчака това преюдициално запитване

да се произнесат от СЕС с решение, поради което считам за неоснователно искането за спиране и моля същото да не бъде приемано.

АДВ. М.: Считам, че искането за спиране е неоснователно поради няколко точки. Най-вече нашият спор тук е свързан с един административен акт и компетентен ли е органът, който го е издал, тоест има ли законова делегация да издава такъв тип актове и съответства ли той на сега действащата нормативна уредба. Отправянето на преюдициално запитване до СЕС само по себе си не е основание за спиране на други производства освен на производството, в което е отправено преюдициалното запитване. Съгласно по-модерната практика на съдилищата въобще в Европа и на СЕС включително дори не е основание и за цялостно спиране на основното производство, в което е отправено запитването. Такава е тенденцията, доколкото става въпрос за различни въпроси, различни юрисдикции и според това възложено ли е да протече производството по един начин или не. В настоящия процес имаме няколко основни елемента. Има ли един административен орган правомощия да издаде подобен административен акт, тоест да регулира тези обществени отношения, които се стреми да регулира, тоест компетентен ли е бил съдебният администратор да го направи? Спазил ли е процедурните правила за издаването на законен административен акт? Ако да, спазил ли е материалния закон и отговаря ли този административен акт на приложимия материален закон от по-висока степен.

Що се отнася до относимостта до настоящото производство зависещата юрисдикция и по-конкретно 26 състав, не веднъж подчертава, че неговото запитване не е свързано с чл. 31 от ЗА, който е основополагащ в настоящия казус, неговото запитване е свързано с независимостта на съдиите и правилника за администрация на съдилищата. В тази връзка представям протокол от съдебно заседание по друго дело на същия състав, в рамките на което заседание изрично е подчертал запитващият състав, че предмет на гражданското дело, по което е отправил запитването, е съвместимостта на разпоредби от правилника за администрация на съдилищата във връзка с общия регламент за лични данни и независимостта на съдиите, с оглед проверка на инспектората, в заверен препис. По същото дело, което е висящо пред Софийски районен съд и е отправено запитването, представям преписи извлечения от 4 бр. разпореждания, в които също е подчертано, че става въпрос за правилника за администрация на съдилищата. Това е само единствено и конкретно по искането за спиране и няма общо с предмета на настоящия спор и най-вече, всъщност каквото и разрешение да се даде в настоящия спор, не би се отразило на преюдициалното производство и обратно. Преюдициалното производство може да се отрази на регулирането на някакви бъдещи отношения, но не и на конкретния спор, тъй като същият по други въпроси и това е административният орган бил ли е компетентен; имал ли е законовата делегация; съобразил ли се е с процедурните правила и материалния закон?

АДВ. Х.: Считам, че направеното искане за спиране на производството е неоснователно. Считам, че на първо място посоченото основание за спиране, образуваното пред СЕС производство по преюдициално запитване, не е във връзка с предмета на спора, който е поставен пред съда в настоящото производство. Както колегата адв. М. изложи, се касае до съотношението между правилника на администрация на съдилищата и съдийската независимост. Открито в преюдициалното запитване не се коментира съотношението, значението или действията на чл. 31 от ЗА и неговото евентуално приложение в светлината на

правилата на общия регламент за защита на данните, което е част от предмета на настоящия спор. Така, че всъщност няма такова сходство, което не налага извод за преюдициалност на производството по делото пред СРС, по което е отправно преюдициалното запитване, за да може то да бъде преюдициално като въпрос в настоящото производство в смисъла на чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, каквото е искането на ответника по жалбата. Не дава основание за спиране и искането в частта, която се позовава висящото пред Върховния административен съд (ВАС) производство по молба за отмяна на влязло в сила определение. Доколкото се позовава интереса на това производство, влязлото в сила определение на ВАС е стабилен акт на съда до неговата евентуална отмяна и следва да бъде съобразявано такова, каквото е и обстоятелството, че потенциално би могло, ако въобще се приеме, че е допустимо такова искане това определение да бъде отменено, след като е влязло в сила. Всъщност не налага под никаква форма и не влиза в хипотезите на чл. 229 на основание, което да позволява спиране на настоящото производство. Визирам определението по чл. 250 от АПК. Те се позовават на това искане за отмяна на влязлото в сила определение, като елемент от молбата си за спиране.

АДВ. Л.: По отношение на искането за спиране считаме същото за неоснователно и молим да обосновете Вашата преценка въз основа на следните факти: една от ценностите в Европейския съюз (ЕС) са конституционните и правни интереси на всяка една държава-членка, което е залегнало още в доводите за ЕС и които са една от целите да бъдат запазени и съхранени като необходими, което е погледнато във общността. В тази връзка предвид точният текст на разпоредбите на чл. 4, т. 7 от общия регламент за защита на личните данни, който считаме, че Ви е известен, молим да прецените дали първо искането е относимо предвид извода, който се налага от съответните разпоредби във вр. с чл. 31, ал. 1 от ЗА. По наше мнение искането е недопустимо и моля същото да остане без уважение.

АДВ. М.: Моля да вземете предвид, че нито определението на съда, с което е отправено преюдициалното запитване, нито информацията за него, нито искането за спиране е представено от надлежната ответна страна в настоящото производство, с оглед на което е и недопустимо, доколкото неизвестно ответната страна е съдебният администратор, който не е представил тези нито становища, нито определение, тоест те са представени от страна, която не е конституирана и не може да участва в процеса и няма и процесуалното право да поиска спиране на производството, доколкото това би нарушило най-малкото равнопоставеността на страните в процеса.

СЪДЪТ като съобрази, че пред СЕС е образувано дело № С-541/2024 г. относно тълкуване на въпроса следва ли да се тълкува в смисъл, че разпоредбата чл. 47, във връзка с чл. 7-8 от Харта на основните права на Европейския съюз и Общия регламент относно защитата на данните, допуска, адвокат, който не е представител на страна по конкретното дело да има неограничен достъп до това дело само на основание, че е адвокат, както и следва ли същите разпоредби да се тълкуват в смисъл, че лицето, което не е страна по конкретно дело или адвокат на страна по това дело, трябва винаги да докаже наличието на правен интерес за достъп до това конкретно дело, които са предмет и на настоящото оспорване, а именно Разпореждане № 8 от 24 април 2024 г., то са налице предпоставките на чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК за спиране на настоящото дело.

Съгласно цитираната разпоредба, когато в същия или в друг съд се разглежда дело, решението по което ще има значение за правилното произнасяне по спора, съдът

спира производството. По силата на чл. 633 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК решението на СЕС по преюдициални запитвания е задължително не само за съда, който го е отправил, но и за всички съдилища и учреждения в Република Б.. Тоест когато е отправено запитване от национален съд на държава-членка и пред друг съд на същата държава-членка се поставят за решаване същите въпроси, за които е необходимо тълкуване на разпоредби от правото на ЕС, вторият съд спира производството по делото до произнасяне на СЕС на основание чл. 633, във вр. с чл. 631, ал. 1 от ГПК.

С оглед на изложеното съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА производството по амд. дело № 4830/2024 г. по описа на Административен съд София-град, Трето отделение, 2 състав до произнасяне на СЕС по адм. дело № С-541/2024 г.

Определението за спиране на настоящото производство подлежи на обжалване в 7-дневен срок, считано от днес, за присъствалите страни и в 7-дневен срок от съобщението за неприсъствалите страни.

СЪДЪТ счита, че приложените от адв. Ш. и адв. М. разпореждания, касаещи други производства пред СРС, не следва да бъдат приемани като доказателства по делото, тъй като са извън неговия предмет затова

О П Р Е Д Е Л И:

НЕ ПРИЕМА като доказателство по делото ,представените от адв. Ш. и адв. М. разпореждания, касаещи други производства пред СРС и ПРИЛАГА същите към кориците на делото за сведение.

АДВ. Д.: Правя искане за преразглеждане на въпросното определение. В крайна сметка приехте определението в кориците на делото като писмено доказателство, а именно Определение № 10755 от 10.10.2024 г., издадено по адм. дело № 9211/2024 г. на ВАС, VI отделение. Това определение казва, че такава колизия няма между Общия регламент за защита на личните данни и ЗА. Не може да спрете това дело, защото Вие сте обвързана на основание чл. 235, ал. 2 от АПК със разрешението, дадено от ВАС по този въпрос.

АДВ. М.: Присъединявам се към искането за преразглеждане на определението Ви и за неговата отмяна, и за неговото изменение, направено от адв. Д., първо по същите аргументи, после, тъй като Вие с определението за насрочване първоначално сте очертали като предмет на обжалването конкретен административен акт, а не въобще достъпа до дела. Моля да бъде доизслушан. Няма как дело, което има различен предмет, да бъде спирано и не следва да бъде спирано производство, което има съвсем отделен предмет от разглежданото пред СЕС производство от една страна. П. си какво би могло да стане, например имаше скоро едно производство пред СЕС, на което излезе решение през 2024 г., което дело е образувано през 2022 г. във връзка с присъждането на разноски по делата. Значеше ли това, че трябва всички дела, по които има претенция за разноски, да бъдат спрени?

СЪДЪТ: Имате възможност да обжалвате пред ВАС определението за спиране

Съдът обяви днешното съдебно заседание по дело № 4830 /2024г на АССГ за приключено

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:15 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: